Oppi, armas luggeja: kui se mäe-waim ka ütskörd nida sinno mannu tulles, sis ärrä olgo ahne, enge sõwwa hennele:

1) mõistust, et sinna tijäs, mes sinna hennele:
2) peas sõudma, et sa õnnelikkus saas. Nink konna sinna siis hõlpsast hennele wõis sõuda mes üts rummal inniminne kallis ei arwa, sis palle hennele weel
3) jäädwät rahhulollemist, nink et sulle ütski kahhitseminne es tulles.

Ehk nida:

Mes awwitap sul õnnega kokko sada, kui tarkust ei olle, seddä õigede pruki. G. M.

Surm ja teña abbimehhed.

(Üks mõisto-jut.)

Mõisto-jutto kore sees.
Ellab tõsisdyse-iwwa.

Wañal ajjal, kus eñamist iñimeste ello-päwad wägga pikkale ullatasid, juhtus ükskord surmal suur tö pudus ja kartis ta waene ammetid opis uñustawad, kui mitte warmalt uut tö-jätko ei leiaks. Ses nälguse kibbedusses andis ta oña abbimeestele käsku, ühhel niñetud päwal nõu piddamisele kokko tulla. Seal tullid siis sõdda, nälg, katk, kurjad tõbbed, äppartused,

arstid, iñude kihhotajad ja mitmed muud iñimese ello-igga lühhendawad ammetmehhed surma-rigi wallitseja aujärje ette kokku. Kui kuñingas Kontnik *) oña kõñet lõppetanud ja kuuljatele pikkemalt ärra selletanud, mispärrast neid seie olli kutsutud, siis lissas ta wimaks weel jure: Kes nüüd teie ulgas kõige wapram tapja, ja täñini eñam iñimese lomi kui ükski teine maa pealt äwwitanud on, se astugo miño aujärje ette! ma tahhan teñale suremat wolli kätte anda, mis läbbi ta miño järgmiseks ning essimeseks rigi-würstiks peab tõusma!" Nüüd ruttas iggamees oñast ramatust kokku-arwama, kui paljo teña wäe ja wõimuse läbbi tännini olli ukkatud, agga kes jõuaks siin sedda otsata numride arru üllespanna, mis algmisešt kunni senna päwani sõja- ja katko- ja nälja- ja äpparduse- ja tõbbede- ja arstide pearamatutes seisis! Jubba tahtis surma-rigi kuñingas üllemat numriperremeest endale järgmiseks wallitsejaks niñetada, ja teñale aumärki rinda panna, kui ta koggemata silmad üllestõstis ja üht wõerašt meest otsego pool tukkus ukse pida naal näggi. „Kes siña siis olled?" küssis kontnik. Essimene ello-mõrtsukas — kostis wõeras ambaid irwitades. „Miña ei tunne sind, egga mälle-

---

*) Kontnik tähhendab nönda kui Kuiwik nalja kombel surma, sest et surma-kujjo maalrid seddawisi tewad, kudda pildikese peal Wina-katko ees nähha on.

Ma-rahwa Kalender 1844, lk. 19